

(PŪPOLĪTIS)

Paātri

1. U - pes kra-stā pū - polī - tis gal-vi - nū pret sau - li griež.
2. Smai - da sau - le:- Lī - dzēt va - ru, ti - kai pa - cieties maz - liet,

p

1. Aug jau ma - ti - ni tam gli - ti, brū - nā ce - pu - rīte spiež.
2. ka - mēr ziemas darbus da - ru, ka - mēr u - pēs ledus iet.

mp

Upes krastā pūpolītis
Galviņu pret ūsuli griež:
— Aug jau matiņi man gli
Brūnā cepurīte spiež! —

Smaida saule: — Līdzēt va
Tikai pacieties mazliet,
Kamēr ziemas darbus daru,
Kamēr upēs ledus iet. —

Atbild pūpolītis ķipri:
— Es vairs ziemas nebaido
Tavi stari silti, stipri,
Diezgan spēka tie man dos

Palīdzi man, mīlā saule,
Lai es varu tālāk plaukt!
Gaidot jaunu pavasari,
Vēl es gribu lielāks augt!

Dzivāk

mf

3. At - bild pū - po - lī - tis ķipri: Es vairs ziemas ne.bai - dos!
Ta - vi sta - ri sil - ti, sti - pri, diezgan spēka tie man dos.

mf

4. Pa - li - dzī man, mī - ļā sau - le, lai es varu tā - lāk plaukt!
Gai - dot jau - nu pa - va - sa - ri, vēl es gribu lie - lāks augt!

p

pp